

ประกาศเทศบาลเมืองบ้านสวน
เรื่อง งดการเผาเศษวัสดุทุกชนิดในที่โล่ง

ด้วยสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านสวน เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๕ พบว่ามีปริมาณฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือฝุ่น $PM_{2.5}$ ค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงต่อเนื่อง = ๖๔ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร ซึ่งสูงกว่าค่ามาตรฐานของกรมควบคุมมลพิษ โดยกำหนดค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงต่อเนื่องไว้ที่ ๕๐ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร โดยฝุ่น $PM_{2.5}$ มีแหล่งกำเนิดจากการเผาไหม้ในท้องสนามของรถยนต์เบนซินและรถบรรทุกดีเซล การจราจร (ไอเสียรถยนต์ ส่วนประกอบของรถยนต์) โรงงานอุตสาหกรรม โรงไฟฟ้าการก่อสร้าง การเผาขยะในที่โล่ง และการเกษตรกรรม เป็นต้น เพื่อเป็นการลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และเพื่อลดค่าฝุ่นละอองที่เกินมาตรฐานในระดับพื้นที่ เทศบาลเมืองบ้านสวนจึงเห็นควรจัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขฝุ่นละออง ($PM_{2.5}$) ในพื้นที่เขตรับผิดชอบ เพื่อขอความร่วมมือจากประชาชนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑. เทศบาลเมืองบ้านสวน ขอความร่วมมือประชาชนไม่เผาเศษวัสดุทุกชนิดหรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่เขตรับผิดชอบของเทศบาลเมืองบ้านสวน เพื่อเป็นการลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และลดปัญหาการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) และฝุ่นละอองขนาดใหญ่ (PM_{10}) ในพื้นที่

๒. หากประชาชนผู้อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองบ้านสวน พบเห็นการเผาเศษวัสดุทุกชนิดหรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ โปรดประสานแจ้งสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลเมืองบ้านสวน โทร ๐-๓๘๑๘-๔๕๕๕ ต่อ ๕ หรือ ๐๙-๕๒๙๑-๘๕๖๓ หรือสายด่วนคอลเซ็นเตอร์บ้านสวน ๑๑๓๒ หรือทางเฟสบุ๊คเทศบาลเมืองบ้านสวน เพื่อดำเนินการต่อไป

๓. หากผู้ใดฝ่าฝืนเผาเศษวัสดุทุกชนิดหรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุก ๙๐ วัน หรือปรับไม่เกิน ๒๕,๐๐๐.- บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายวิจิต ชิตวิเศษ)

นายกเทศมนตรีเมืองบ้านสวน

พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติสาธารณสุข พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๒) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๓) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๔) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๕) พระราชบัญญัติสาธารณสุข (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๖) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๗) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๘) พระราชบัญญัติควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปุ๋ย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่ง
เป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

นั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้

ในกรณีที่ไม่มีกรปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำ การละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้

มาตรา ๒๘/๑^{๒๖} เมื่อปรากฏว่ามีเหตุรำคาญเกิดขึ้นตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ เป็นบริเวณกว้างจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดให้บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การระงับเหตุรำคาญตามวรรคหนึ่ง และการจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญนั้นเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ในกรณีที่เหตุรำคาญตามวรรคหนึ่งได้ระงับจนไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศยกเลิกพื้นที่ควบคุมเหตุรำคาญนั้นโดยไม่มีขีด

หมวด ๖

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้

^{๒๖} มาตรา ๒๘/๑ แห่งโรดเบรกราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐

